

i 1880 afholdte Folketælling. I de Kommuner, hvor der senere har fundet Folketælling Sted under betryggende Former, lægges denne til Grund. Tilskudet udbetales Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, Byraadene og Sogneraadene direkte gennem Finantshovedkassen eller Amtstuerne, paa Færøerne gennem Dernes Fordehogskasse.

2) Lovforslagets §§ 7 og 8 udgaa.

§ 9 bliver § 8.

Formanden (Berg): Denne Sag kan ikke nu foretages uden Thingets Samtykke. Hvis Ingen udtaler sig derimod, anser jeg Samtykket for givet. (Ophold.) Det er altsaa givet.

Lovforslagets Paragrafer, Endringsforslaget og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling jattes under Forhandling under Et.

Tauber: Som de Herrer ville se, har jeg stillet to Endringsforslag i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg fremkom med i Mødet i Gaar. Det første gaar ud paa at indsætte en ny Paragraf, hvorved Finantsministeren bemyndiges til af Statskassens Midler at yde Kjøbenhavns Kommune og de enkelte Kjøbstads- og Sognekommuner et Tilskud af 50 Ore for hver Indbygger, som fandtes i Kommunen ved den i 1880 afholdte Folketælling. Og dertil knyttes Bestemmelsen om, at i de Kommuner, hvor der senere har fundet Folketælling Sted under betryggende Former, lægges denne til Grund. Tilskudet udbetales Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, Byraadene og Sogneraadene direkte gennem Finantshovedkassen eller Amtstuerne, paa Færøerne gennem Dernes Fordehogskasse. Endvidere har jeg stillet Forslag om, at Lovforslagets §§ 7 og 8 udgaa, hvorved § 9 rykker op til at blive § 8. Jeg vil her strax bemærke, at hvis i første Linie af § 7 dette Udtryk: „Til fornævnte Diemeds Fremme“ skulde blive misforstaaet, vil jeg foreslaa, at der i Stedet for „fornævnte“ kommer til staa: „de i §§ 2—6 nævnte“, idet Meningen med dette Forslag er at sætte Regjeringen i Stand til at yde Bidrag til kommunale Arbejder. Med Hensyn til Motiveringen af disse Forslag tror jeg i det Væsentlige at kunne henholde mig til, hvad jeg og Andre med mig i Gaar yttrede. Det vil imidlertid ses, at vi ikke her ere gaaede saa vidt, som jeg og andre Medlemmer af Thinget have

anset for ønskeligt. Jeg vilde nemlig ønske, at man kunde have sat 1 Kr. for hver Indbygger, som fandtes i Kommunen ved den i 1880 afholdte Folketælling, hvorved Beløbet vilde være omtrent 2 Millioner Kr., altsaa samme Sum, som den høitærede Minister har foreslaaet anvendt til de Arbejder, som ere foreslaaede i §§ 7 og 8. Jeg tror imidlertid, at i Virkeligheden vil den Hjælp, som vil ydes ved at sætte 50 Ore for hver Indbygger, altsaa omtrent 1 Million Kr., være ligesaa betydelig som den Hjælp, der ydes gennem 2 Millioner Kr. anvendte til offentlige Arbejder, hvoraf en ikke ringe Del saa godt som for alle Posters Vedkommende vil medgaa til Indkjøb af Raamateriale, og en anden Del kun tvivlsomt vil komme den egentlige arbejdsløse Befolkning til Gode, idet den vel snarere vil tjene til at afhjælpe en vis, men dog forholdsvis ringe Part Forretningsløshed. Jeg tror derfor, at naar man stiller sig saaledes, gaar man vel ikke videre, end Regjeringen i Virkeligheden har gaaet, naar man har for Die, at Lovforslaget kun gaar ud paa Foranstaltninger til at modvirke Arbejdsløsheden og formindste den deraf opstaaende Nød. Det vil ses, at jeg i mit Forslag til en ny § 7 har holdt ethvertsmøst Forsøg paa at faae politiske Diemed tilfredsstillende ude. Jeg har holdt mig til Sagen, ganske som den foreligger: Umiddelbar direkte Hjælp og intet Andet, og jeg tror, at Enhver, som maa ønske denne Sag gjenneført, maa lægge Vægt paa, at saadanne politiske Hensyn ogsaa holdes fuldstændig borte. Jeg tror, at den høitærede Minister og de, der her i Thinget staa paa samme Side som han, ogsaa ville erkjende, at man ved at fastholde Lovforslagets §§ 7—8 vil bringe Momenter ind i Sagen, som kræve baade Overveielse, ja, jeg tør sige, som uundgaaelig maa fremkalde politiske Betragtninger og Betænkneligheder fra den ene og den anden Side, som kun ville skade Sagen. I Forbindelse med de nævnte reelle Grunde, som have bragt mig til at stille disse Forslag imod Lovforslagets §§ 7—8, tror jeg ogsaa, at denne sidste Betragtning maa have sin Vægt, saavel i Almindelighed som navnlig i denne Sag. Der er jo kun kort Tid til at behandle denne Sag i, og jeg haaber, at den vil blive behandlet paa samme hurtige Maade fra anden Side som her i Thinget.

Finantsministeren (Estrup): Jeg deler ganske det ærede Medlems Ønske om, at dette Lovforslag maa blive til Lov, og at denne Lov maa bringes hurtigst muligt til Veie. Men ved Siden deraf nævner jeg og